

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street, Los Angeles, CA 90007

KOGUDUSE TEATED

OKTOOBER 2016

NR. 5

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church, 1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039

Õpetaja: Enn Auksmann
2790 Kelvin Ave. Apt. 1102
Irvine, CA 92614
Tel. (310) 745-0450
padrepaul@mac.com

Esimees: Heino Nurmberg
80119 Palm Circle Dr.
La Quinta, CA 92253
Tel. (760) 775-9160
Hnurmberg@earthlink.net

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 836-4210
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse koduleht Internetis: <http://www.eelk-kirik.com/Los-Angeles/>

MINA USUN ÜHT, PÜHA, KRISTLIKU KIRIKUT

Kirikuaasta lõppedes ja peatsele Usupuhastuspühale mõeldes on hea meenutada, mis on kirik.

See sõna tuleneb kreeka keelest ning selle aluseks on sõna «Kyrios» – Issand. Niisiis on Kirik miski, mis kuulub Issandale, mille rajaja ja omanik on Jumal. Seda on äärmiselt oluline meeles pidada, vastukaaluks üha enam maad võtvale arusaamale, nagu oleks kirik eeskätt midagi inimlikku, meie loodut, meie kujundatavat.

Kirik on Issanda oma ning see Issand, kelle oma ta on, on Jeesus Kristus, inimeseks saanud Jumala Poeg, lihaks saanud Sõna. Kiriku kutsumus ja ülesanne on jätkata oma Issanda lihaks-saamist, Tema missiooni inimeste päästmisel patu, kurja ja surma meelevallast, meie jumalanäolisuse taastamisel ning meie juhtimisel surmast ellu, kaduvusest, hukkumisele määratusest igavesse taevasse rõõmu ja kirkusesse.

Teine sõna, millega kirikut kreeka (ja ka ladina) keeles tähistatakse, on «ekkleesia». Selle eesti-keelseks vasteks on «kogudus». Aga taas tuleb hoiduda vääritimõistmisest: see ei tähenda mitte neid, kes on ise, oma tahtel kokku kogunenud, vaid neid, kes on kellegi teise poolt – Jumala Püha Vaimu poolt – kokku kogutud ning jumalatust maailmast välja kutsutud.

Kiriku olemus, tema tunnused, tulevad väga hästi esile vanakiriklikus Nikaia usutunnistuses: nendeks on ühtsus, pühadus, katoolsus ja apostellikkus.

Nagu on ainult üks Kristus, nii saab olla ka ainult üks kirik, Kristuse Ihu. Luterliku arusaama järgi tähendab see eeskätt ühtsust evangeeliumi kuulutamises ja sakramentide jagamises: «Kiriku tõeliseks ühtsuseks piisab, kui ollakse ühel meelel evangeeliumi õpetuse ja sakramentide jagamise osas ega ole vajalik, et igal pool oleksid ühetaolised inimlikud traditsioonid või inimeste poolt seatud tavad või kombetalitused.» (Augsburgi usutunnistus VII).

Kiriku pühadus seisneb Kristuse pühaduses. Augsburgi usutunnistus tõdeb väga kainestavalt: «Kuigi kirik peaks õieti olema pühade ja tõeliste usklike osadus, on siiski selles elus nende hulka segatud palju silmakirjatsejaid ja jumalakartmatuid.» (Augsburgi usutunnistus VIII) See tähendab, et kiriku tõelist pühadust ei tule otsida mitte meist, inimestest kui Jumala armu vastuvõtjatest, vaid Jumalast kui armu jagaja ning Tema jagatavatest armuandidest.

Katoolsus tähendab kiriku kõikehõlmavust ja kõigile suunatust, eeskätt seda, et kiriku ülesanne

on anda muutmatult ja täielikult edasi see, mis on tema kätte usaldatud, ning kahtlemata ka seda, et ta on läkitatud kõikide inimeste juurde. «Minge kõike maailma, ja kuulutage evangeeliumi kogu loodule!» ütleb Issand Kristus (Mk 16:5)

Siit tuleneb ka kiriku apostellikkus. See on põhimõte, mida suurepäraselt väljendavad apostel Pauluse sõnad: «Mina olen Issandalt saanud selle, mis ma teilegi olen andnud.» (1Kr 23) – kirik on kutsutud andma põlvest põlve edasi seda, mille ta on apostlite kaudu saanud Issandalt endalt, sellele midagi omalt poolt juurde panemata ning sellest midagi ära võtmata.

Martin Luther lisab nimetatuile veel seitse tunnusmärki, mille järgi tuntakse tõelist Kristuse kirikut.

Esimeseks nende hulgas on Jumala Sõna. Seal, kus Jumala sõna avalikult ja puhtalt kuulutatakse ning usus vastu võetakse, on kirik.

Teiseks tunnusmärgiks on püha ristimise sakrament, kui seda vastavalt Kristuse seadmisele õigesti õpetatakse, usutakse ja tarvitatakse.

Kolmandaks nimetab Luther püha armulauda kui päästevahendit, mille kaudu need, kes seda õiges usus vastu võtavad, saavad osa Kristuse enda pühadusest, ning mida tuleb vastu võtta nii sageli kui võimalik.

Tõelise kiriku neljas tunnusmärk on Kristuse poolt kiriku kätte usaldatud võtmete meelevald, mida tarvitatakse pihil pattude andeksandmiseks ning mis muudab ja pühitseb neid, kes sellest osa saavad.

Viiendaks on kiriku teenimisamet, mille olulisus ja ülesanne seisneb ülal nimetatud armuvahendamises kogudusele. Vaimulikuameti pühadus seisneb selle andja, see tähendab Jumala, mitte selle kandja, see tähendab inimese pühaduses. Siinkohal on sobilik tsiteerida Augsburgi usutunnistust, milles öeldakse: «Et võiksime tulla usule, on seatud evangeeliumi õpetamise ja sakramentide jagamise teenimisamet. Sest Sõna ja sakramentide kui instrumentide kaudu antakse Püha Vaim, kes toob esile usku, kus ja millal Jumal tahab, neis, kes kuulevad evangeeliumi, nimelt et Jumal mõistab mitte meie oma teenete järgi, vaid Kristuse pärast õige need, kes usuvad end olevat armusse vastu võetud Kristuse pärast.» (Augsburgi usutunnistus V)

Kiriku kuues tunnusmärk on ühine ning avalik palve ja Jumala kiitmine. Siia juurde kuulub ka Jumala Sõna avalik õpetamine, mis on samuti Jumala kiitmine – kokkuvõtlikult peab Luther siin silmas liturgiat ehk avalikku jumalateenistust kui jumalikku päästevahendit, mille kaudu me saame osa Jumala ligiolust, päästvast väest ja pühadusest ning kiidame ja austame Teda Tema suurte tegude eest.

Viimaks nimetab Luther seitsmendat tunnusmärki: selleks on rist. Nagu Kristus pidi kannatama, nii kannatab ka Tema kirik. Jeesus ise ütleb oma jüngritele: «Õndsad olete teie, kui teid minu pärast laimatakse ja taga kiusatakse ja teist valega kõiksugust kurja räägitakse. Olge rõõmsad ja hõisake, sest teie palk on suur taevas!» (Mt 5:11-12), ning: «Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku oma mina ja võtku oma rist ja järgnegu mulle!» (Mt 16:24)

Lutheri jaoks on see viimane, seitsmes tunnusmärk, määrava tähtsusega: selle olemasolu on kuue eelneva tõeväärtuse kinnituseks. See võib meile tunduda paradoksaalsena, kuid nii see on – sest rist on tõeline päästevahend, Kristuse rist, millel meie eest kannatanud ja surnud Jumala Poeg on lunastanud kogu maailma. Nii ütleb ka üks vana laul:

«Ei ristita või olla sa! Rist patu maha rusub, Et Jumalat siis üksinda Hing armastab ja usub. Maailm siis läeb Ja Jumal jääb. Nüüd mõtle hoolsast seda, Kuis armastad sa teda?»

Ka ma ei taha ristita Siin olla, tahan kanda, Mis Jumal saadab armuga. Mis Isa võtab anda, On väike piin. Kui nutan siin, Siis kiitust seal tall' annan. Ma Jeesu risti kannan!»

Jumal kingib meile Kristuses oma kiriku kaudu uue elu. Ta istutab selle meie südamesse oma püha Sõna kaudu, Ta sünnitab meid vaimulikul viisil pühas ristimises, toidab armulauasakramendiga, puhastab võtmete meelevalda kasutades, kasvatab meid vaimuliku teenimis-

ameti abil palves ja jumalakartlikus elus, uuendab ja pühitseb meid jätkuvalt ning juhib läbi Kristuse risti taevasse.

Kirik on püha, kuna Kristus on püha, Kristus on iseennast tema pühitsemiseks ohvriks toonud, ta oma lunastusverega pesnud.

«Olge pühad, sest mina olen püha!» ütleb Issand (1Pt 1:16).

Enn Auksmann

MÖTTEID KOGUDUSE TEENIMISEST

Minu käest on korduvalt küsitud, milline on mu nägemus seoses Los Angelese Eesti koguduse tulevikuga. Paljud lisavad sellele küsimusele ka omaenda mõtted, mis on enamasti üsna pessimistlikud, prognoosides koguduse peatset hääbumist.

Mina seda pessimismi ei jaga. Jah, paljud koguduseliikmed on juba kõrges eas, aga nii on see igal pool. Vahel öeldakse naljaga pooleks, et kõik tahaksid kaua elada, aga keegi ei taha vanaks saada – ometi on vaieldamatu tõsiasi, et vananemine kuulub inimelu juurde, järelikult ei saa selles, et paljud koguduseliikmed on kõrges eas, näha midagi traagilist. Vastupidi, see on märk Jumala hoidmisest ja õnnistusest.

Mõned kurdavad selle üle, et noori on jumalateenistustel vähevõitu. Tavaliselt palun ma kurtjatel meenutada aega, mil nad olid ise noored – kui sagedasti nad siis kirikusse jõudsid? Küllap on ka selle asja juures nii, et kõigel on oma aeg. Selleks, et mõista, mis on elus tõeliselt oluline, on vaja aega. Ja kuna meie suhe Jumalaga Kristuse kaudu on kõige olulisem asi üleüldse, siis on selle tõeliseks mõistmiseks vaja kõige põhjalikumalt süvenemist ning tihtipeale ka kõige rohkem aega. Kui inimene otsib siiralt tõde, vastuseid elu põhiküsimustele ning oma olemasolu mõtet, küllap siis Jumal annab aja ka leidmiseks.

Niisiis olen ma küllaltki optimistlik. Või õigemini: realistlik.

Kirikuelu keskmeks on kahtlemata koguduse jumalateenistus. Siinsetes oludes näib olevat optimaalne jätkata kahe regulaarse jumalateenistusega kuus (mõnigate eranditega teatud erijuhitudel). Panen kõigile koguduseliikmetele südamele: kui teil on vähegi võimalik, siis osalege jumalateenistustel. Pühakiri rõhutab, et me ei tohi jätta unarusse oma koguduse kooskäimist (Hb 10:25). See on allikas, millest ammutame nii Jumala Sõna kui Tema õndsakstegevast armu.

Küllap on koguduseliikmete hulgas palju neidki, kes ei ole suutelised enam kirikusse tulema. Leian, et minu kõige suurem tähelepanu peabki kuuluma just neile. Seepärast loodan, et mul on võimalik alustada regulaarset koguduseliikmete külastamist. Kõik need, kes leiavad nüüd kohe, et nad tahaksid hea meelega koguduse õpetaja endale külla kutsuda, võivad võtta minuga telefoni teel ühendust niipea, kui on selle artikli läbi lugenud. Neile, kes seda mingil põhjusel teha ei söanda, püüan ma ise helistada. Niisiis: palun olge valmis selleks, et koguduse õpetaja teile helistab ning uurib võimaluse järele teid külastada.

Õpetaja kodukülastust ei ole vaja karta. Selleks ei pea tegema mingeid erilisi ettevalmistusi, see ei võta palju aega, see ei tähenda ka seda, et inimene peaks kohe surema hakkama. Hingekarjasena on mul soov ja kohustus oma karja tundma õppida, seepärast olen kogu südamest tänulik, kui see on võimalik ning olete valmis mind oma kodus vastu võtma, mulle oma elust jutustama, minuga koos palvetama ja niisamagi kõigest huvipakkuvast juttu puhuma. Kahtlemata kuulub kodukülastuse juurde võimalus saada osa armulauasakramendist, soovitan seda eriti neile, kes ei ole saanud ammu tulla kirikusse ega armulauale.

Annan lõpetuseks mõned punktid, mida tasub pidada silmas kõigil kristlastel, mis aitavad meil usus püsida ja kasvada ning head kristlikku elu elada.

- Ristiinimese elu lahutamatuks osaks on isiklik suhe Jumalaga, mis väljendub ühelt poolt igapäevases palveelus (näiteks hommiku-, õhtu- ja söögipalve) ning regulaarses Pühakirja lugemises (kirikukalendri või muu lugemiskava alusel).

- Iga kristlane vajab koguduse osadust, seepärast tuleb võimalust mööda alati osaleda jumalateenistustel.

- Lisaks koguduse osadusele on vajalik ka isiklik osadus, võimalus kellegagi olulistest asjadest rääkida, vaimulik juhendamine. Vaimulikuks juhendajaks võib olla kas koguduse õpetaja või keegi teine – peaasi, et inimene ei püüaks iga hinna eest ainult ihuüksi oma usu- ja elurännakuga toime tulla.

- Me kõik eksime aeg-ajalt, vahel päris rängasti, ja see võib tuua endaga kaasa raske süükoorma. Jumal on oma kirikule andnud võtmete meelevalla ehk pattude andeksandmise, mida kirik rakendab oma vaimulike kaudu pihil. Kui kedagi vaevab süü, siis ta ärgu viivitagu, vaid otsigu kohemaid koguduse õpetajalt abi ja kergendust.

- Viimaks: isegi siis, kui ei ole mingeid eriolukordi või probleeme, on ikkagi hea hoida pidevat kontakti oma hingekarjasega. Niisiis kehtib kõik see, mida kirjutasin ennist kodukülastuste kohta, kõigi koguduseliikmete, mitte ainult nende puhul, kes enam ise kirikusse ei saa.

Ma usun, et kui Jumal on lubanud meie kogudusel tekkida, kasvada ja jätkuvalt tegutseda, siis järelikult on seda tarvis. Seepärast vaatan ma tulevikku julgusega ning loodan, et saame üheskoos meie kätte usaldatud tööd rõõmuga jätkata.

Armsad sõbrad, loodan kogeda teie avatud vastuvõttu ning soovin anda omalt poolt parima Los Angelese Eesti koguduse ja kõikide siinsete rahvuskaaslaste teenimiseks, Jumala suurimaks auks.

Enn Auksmann

MEIE PERE

Armsad sõbrad,

viimaste aastate jooksul olete võinud lugeda mitmeid vaimulikke tekste, mida olen Los Angelese Koguduse Teadete tarvis kirjutanud. Samuti on mul olnud võimalik mitmetega teie hulgast isiklikult kohtuda. Siiski pean vajalikuks nüüd, mil olen oma perega püsivamalt siinse koguduse keskele elama asunud, kirjutada mõned read enda, oma abikaasa ja meiega koos olevate poegade tutvustamiseks.

Minu abikaasa Mirje on sündinud 3. märtsil 1969. aastal Tallinnas, elanud esimesed eluaastad Harjumaal Alaveres, pärast seda kuni keskkooli lõpetamiseni Tapal. Mirje isa oli Tapa Metodisti koguduse pastor, ema põhiliselt kodune, kuna lapsi oli peres kokku viis – Mirjel on neli venda, neist kolm temast vanemad, üks noorem. Vanuselt teine vend Eenok on koos oma perega elanud juba üle veerand sajandi Ameerikas Washingtoni osariigis.

Pärast keskkooli lõpetamist astus Mirje Tartu ülikooli, kus ta õppis matemaatikat. Tutvusime temaga pärast esimese aasta lõppu Tartu botaanikaaias toimunud arheoloogilistel väljakaevamistel, kuhu tema oli sattunud uudishimust, mina aga seetõttu, et olin samal ajal Tartu ülikooli ajalooüliõpilane.

Abiellusime 1989. aasta suvel. 2. augustil 1991. aastal sündis meie esimene poeg Johannes. Selleks ajaks olin juba alustanud teoloogiaõpinguid ning pärast paariaastast praktikat Tartu Pauluse koguduses usaldati minu hoolde esimene iseseisev õpetajakoht Tallinna lähistel asuvas Jõelähtme koguduses.

3. aprillil 1993. aastal sündis meile tütar Maarja, veidi rohkem kui aasta hiljem asusime elama Paidesse, kus Mirje leidis mõne aja pärast töökoha Järva Maakohtu kantselei juhatajana.

Edasi tuli kolimine Hiiumaale, see oli aastal 1998. Mirje töötas Kärdla linnavalitsuses, õppi-

des samal ajal Tallinnas õigusteadust. Hiiumaalt asusime 2004. aastal Pärnusse, Mirje jätkas töötamist nüüd juba Pärnu linnavalitsuses, kus, nagu Kärdlaski, oli tema ülesandeks erinevate projektide tarvis raha leidmine.

20. juulil 2008. aastal sündis meie kolmas laps Joosep Felix.

Nii Johannes kui Joosep Felix on meiega Californias. Joosep Felix käib juba koolis, siinse õppesüsteemi kohaselt läks ta sügisel kolmandasse klassi (Eestis oleks ta olnud teises klassis). Kuna Johannes vajab toimetulekuks perekonna tuge, ei saanud ta jääda omapäi Eestisse. Loodetavasti leiame talle siin peagi sobivat tegevust, võib-olla ka õppimisvõimalusi.

Mina olen sündinud Pärnus 30. oktoobril 1969. aastal. Mu ema on põline pärnakas, isa oli pärit Viljandimaalt, kohtusid nad Tartus ja asusid sinna ka elama. Kuna korteri leidmine võttis aega, möödusid minu esimesed eluaastad peamiselt Pärnus vanavanemate juures, nii ma pidasingi oma päriskoduks ikka Pärnut, ka koolipõlves, mil põhiline osa aastast möödus Tartus.

Õppisin Tartu 3. Keskkoolis, kus omandasin lisaks tavapärasele üldharidusele süvendatud keeleõppeprogrammi abil küllaltki hea saksa keele oskuse, mis on mulle hilisemas elus suureks kasuks tulnud. Kuna meie suguvõsas oli terve rida ajaloolasi (neist kõige nimekam üks mu onudest, Rein Helme, kes on nüüdseks juba igavikku lahkunud), oli kuidagi enesestmõistetav, et minagi asusin pärast keskkooli õppima Tartu ülikooli ajalooteaduskonda.

Aja möödudes süvenes minus aga üha huvi usuteaduse vastu ning viimaks astusingi Tallinnas asuvasse luterliku kiriku Usuteaduse Instituuti, milles õppimisega kaasnes algselt peale ülimalt intensiivne kirikutöö praktika, esialgu Tartu Pauluse koguduse õpetaja Harald Tammuri kõrval, hiljem, nagu ülal kirjeldatud, juba iseseisvalt.

Kirikuõpetajaks ordineeriti mind 10. oktoobril 1992. aastal. Kokku olen ma nii ordinatsioonile eelnenud kui järgnenud aastate jooksul rohkem või vähem teeninud kahteküm-

mend kahte kogudust Eestis, Los Angelese kogudus oleks niisiis kahekümne kolmas. Minu põhimõtteks on olnud minna alati sinna, kuhu Jumal tahab ja kirikul on tarvis mind saata. Just nii võtan ma ka oma praegust teenimist Ameerikas.

Kuna meie pere immigratsiooniküsimused, eriti seoses Johannese eriolukorraga, ei ole senini päriselt lahenenud, ei tee me hetkel ka kuigi pikki tulevikuplaane. Olen tänulik Eesti kirikuvalitsusele, kes on võimaldanud mulle pikaajalise puhkuse, nõndanimeetatud sabbatiaasta, mille kestel meil on võimalik kõike vajalikku korraldada ning mille järel me saame toimida parimal viisil vastavalt sellele, millised teed Taeva isa meie ees avab. Selleks palume tänumeelega südames ka teie kõikide eestpalveid.

Praegu viibime Ameerika Ühendriikides minule kui Los Angelese Eesti koguduse õpetajale väljastatud tööviisa alusel. Saabusime 16. juunil ning oleme end sisse seadnud väikses korteris Irvine'is. Siinkohal tahame tänada kõiki, kes on meid lahkesti vastu võtnud ning olnud meile suureks toeks sisseelamisel ja -seadmisel. Meie kõige südamlikumad tänusõnad

kuuluvad Heino, Maie ja Ingrid Nurmbergile, Tõnis ja Aili Rebasele, Asta ja Boris Auksmannile, Edgar ja Linda Kasklale, Tiiu Leetmaale, Uve Sillatile, Agnes Palangole, Ellen Pähnaale, Tiia Mikkelsaarele, Kristi Heinsoole, Heljo Kasklale, Tom Laupale – ning paljudele teistele, kelle nimesid ei jõua siinkohal üles lugeda.

Soovime kogu perega teile rohket Jumala õnnistust ning loodame teid sagedasti kohata meie koguduse jumalateenistustel.

Enn Auksmann

KOGUDUSE SUVEPÄEV

E.E.L.K. Los Angelese koguduse Lõikuspüha jumalateenistus ja suvepäev toimus 25. septembril Linda ja Edgar Kaskla avaras kodus. Jumalateenistuse viis läbi õpetaja Enn Auksmann. Orelil Kaie Pallo. Peale jumalateenistust ütles avasõna esimees Heino Nurmberg, kes tänas pererahvast ja kõiki vabatahtlikke abilisi.

Lõunasöögi ettevalmistamisel osalesid Inge ja Sven Ruetman, Mirje Auksmann, Nancy Kurth, Heljo Kaskla, Heino ja Maie Nurmberg, Mati Laan, Ingrid Nurmberg ning Aili Rebane. Karastavad joogid tõi Andres Ruetman. Mati Laan korraldas lauad, toolid ja päikesekatted. Loteriid olid aidanud ette valmistada Aili Rebane, Valdur Kaskla, Uve Sillat, Kathleen O'Neal ja Kaie Pallo.

Peale maitsvat lõunasööki ja kohvilauda algas loterii, mille viisid läbi Tõnis Rebane ja Linda Kaskla koos noorte abilistega. Lisaks annetatud ja ostetud esemetele tulid loosimisele rahalised peavõidud, mille omamiseks pidi võitja ise kohal olema. Loosimiseks välja pandud \$100.– võitis Arne Kalm ja \$150.– Milvi Laan.

Taevasa oli meie suvepäeva õnnistanud üsna sooja ilmaga ja kõik veetsid ilusa päeva ühises osaduses.

EESTI KIRIKU SEINAKALENDER

Juhatus, oma koosolekul 22. augustil k.a., otsustas toetada ajalehe "EESTI KIRIK" seinakalendri väljaandmist \$500 summaga. E.E.L.K. Los Angelese Koguduse laekur võtab vastu tellimusi kodumaal ilmuva ajalehe "EESTI KIRIK" 2017. aasta seinakalendri. Selle aasta kalender on illustreeritud Viljandimaa kirikutega. Kalendri hinnaks on \$7.00. Samuti soovib juhatus teha ajaleht "Eesti Kirik" tellimusi, mille maksumus on € 90.00 aastas.

LAHKUNUD

JAAK SOOVERE

Sünd. 23. märtsil 1938.a. Rakveres

Surn. 11. augustil 2016.a. Loma Linda, Californias

Mina olen ülestõusmine ja elu. Kes minusse usub, see elab, isegi kui ta sureb. Jh 1:25

KOGUDUSE SUVEPÄEV

KALENDAARIUM

Los Angelese Eesti Segakoor alustab tegevusega 21. oktoobril.
Harjutused toimuvad reede õhtuti kell 7:30 Eesti Majas. Uued lauljad teretulnud.

- Pühap. 9. okt.
kell 9:45 e.l.
kell 2 p.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Jumalateenistus Los Angelese kirikus.** Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Valdur Kaskla ja Tiia Mikkelsaar. Kohvilaud. Järgneb juhatusse koosolek.
- Kolmap. 12. okt.
kell 11 e.l. **Senioride klubi kokkutulek Eesti Majas.** Lõunasöök.
- Pühap. 23. okt.
kell 9:45 e.l.
kell 2 p.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Jumalateenistus Los Angelese kirikus.** Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Johannes Nukk ja Maarja Pallo. Kohvilaud.
- Pühap. 6. nov.**
kell 2 p.l. **Jumalateenistus Los Angelese kirikus.**
Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed Uno Anderson ja Heljo Kaskla. Kohvilaud.
- Kolmap. 9. nov.
kell 11 e.l. **Senioride klubi kokkutulek Eesti Majas.** Lõunasöök.
- Pühap. 13. nov.
kell 9:45 e.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Esmasp. 14. nov.
kell 7:30 õhtul **Juhatusse koosolek Eesti Majas.**
- Pühap. 20. nov.
kell 9:45 e.l.
kell 11 e.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Surnutepüha jumalateenistus armulauaga Forest Lawn Hollywood Hills valges kirikus.** Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Bruno Laan ja Helge Laan.
- Laup. 3. dets.
kell 9:45 e.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Pühap. 4. dets.
kell 10 e.l. **Jõululaat Eesti Majas Eesti Köögi korraldusel.** Müügikohtade broneerimine ja laada info: Mall Arusalu telefonil (714) 394-2917.
- Pühap. 11. dets.
kell 2 p.l. **Täienduskooli ja koguduse ühine jõulupuu Eesti Majas.** Täienduskooli ja koguduse liikmete ettekanded. Jõuluvana. Nõukogu liikmed: Kuno Lill ja Luige Lill. Järgneb koosviibimine kohvilauas, milleks palutakse tuua suupisteid meie tavapärasel viisil.

Tähelepanu! Juhatus palub koguduse nõukogu liikmetel, kes teenivad kaasa jumalateenistusel tulla kohale 30 minutit varem, enne teenistuse algust, et aidata katta kohvilauda.